

[Lembourn.]

én ting, som er udfordrende og irriterende, og som i princippet ligger helt på linje med det, hr. K. Helveg Petersen var inde på. Vi skal søge frem til en decentralisering, vi skal have et samarbejde mellem kommunerne og kunstfonden, det er meget, meget vigtigt. Og der er ét område, hvor jeg egentlig mener at vi godt allerede nu kunne foretage en ændring. Det gælder det udvalg, som beskæftiger sig med udsmykning, og som jo først og fremmest har et samarbejde med de kulturelle udvalg i kommunerne; dér kunne vi egentlig allerede nu godt ændre det, sådan at det ikke blev dette udvalg, der bestemte, hvad kommunerne skal have af kunstværker, og hvilke kunstnere de skal beskæftige, men at det var et kulturelt udvalg, der selv bestemte, og dette udvalg i kunstfonden kun var rådgivende og medfinansierende.

Vi oplever gang på gang, at der kommer en kommune og henvender sig og siger: vi vil gerne have en udsmykning i en ventesal eller på et torv, eller hvad det nu er, og så får man besked om, at man skal sætte det og det op. Det bryder man sig ikke om, så får man et andet tilbud, og det bryder man sig heller ikke om, og så bliver det hele ikke til noget. De folkevalgte kan ikke begribe, at de skal påtvinges et kunstværk, som de ikke kan fordrage, og som de ikke synes passer ind i deres miljø.

Jeg ved godt, at hvis man decentraliserer denne beslutningsproces og lader det kulturelle udvalg have den afgørende bestemmelse, vil der komme meget forskellig kunst frem; og fra dem, der mener, de har særlig forstand på, hvad der er god kunst, og hvad der ikke er god kunst, vil der uden tvivl komme en voldsom kritik, og man vil sige: nu er de altså faldet for en dårlig smag. Men all right, så lad os da falde for det, som nogle mener er dårlig smag, om 20 år mener man måske, at det er noget af det bedste. Ingen kan definere, hvad der er god kunst, det kan ikke lade sig gøre, det er en fornemmelssag.

Derfor synes jeg, man skal foretage denne decentralisering og lade de 275 kulturelle udvalg, eller hvor mange det nu er, vi har i landet, tage beslutningen; så kommer der måske noget op, som nogle af os synes ikke er særlig godt, men lad dog de folkevalgte så

tage ansvaret for det. Til syvende og sidst har det det gode kunstneriske formål, at der kommer mange flere med i beslutningsprocessen, og det er jo egentlig ganske det samme, som vi har inden for biblioteksvæsenet: vi har ikke noget centraliseret bogkøb, de enkelte biblioteker køber selv de bøger, som de mener deres publikum ønsker, og det er meget, meget sundt, for det giver en form for kunstnerisk frihed, det giver en alsidighed i det kunstneriske valg. Derfor synes jeg, at man måske allerede på dette tidspunkt kunne foretage denne ændring; den vil ikke komme til at koste penge, kan jeg trøste ministeren og folketinget med.

I øvrigt vil det andet lille forslag, jeg havde, heller ikke koste penge, da man ikke får noget for at sidde i kunstfondens repræsentantskab. Man fik oprindeligt 10 kr., men da man mente, at det belastede statskassen så voldsomt, bad man om, at man ville betale tikronen tilbage, og det gjorde vi alle sammen om ikke andet så ud fra en humoristisk betragtning.

Men det konservative folkeparti kan altså tilslutte sig ministerens forslag, men henstiller, at man overvejer de to ændringer, jeg her har nævnt.

Melchior: (CD):

Det er jo pragtfuldt med denne frie talerstol, hvor spørgsmålet om nogle lovrevisjoner om museer ligefrem kan give anledning til EF-betragtninger og betragtninger over regeringens levetid. Vi synes fra centrumdemokraterne, at disse ting er ukontroversielle og skal have en let gang.

Det forbavser mig, at fremskridtspartiet kan komme til det resultat, at den lov, vi her behandler om Statens Kunstfond, skulle være kunstfjendsk. Man kan måske sige, at den ikke er kunstkærlig nok, men at den skulle være kunstfjendsk, kan jeg aldeles ikke indse, og at et ønske om en decentralisering skulle kunne føre til en afskaffelse af denne lov, kan jeg heller ikke se nogen form for logik i. Det kan føre til ændringer i loven, men ikke til dens afskaffelse. Ændringerne vil vi i udvalget meget gerne se positivt på, og vi ser ikke mindst frem til det såkaldt hurtigt arbejdende udvalg, som ministeren i sin fremsættelsestale har lovet nedsat.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige,